

ПРОБЛЕМИ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

М. П. Денисенко, д.е.н., професор

О. О. Білиця, студентка

Київський національний університет технологій та дизайну

Кожна країна розвивається в рамках певної соціально-економічної системи, використовуючи наявні умови для життєдіяльності. Стан справ в економіці України залишається вкрай складним. Українська економіка змушена долати наслідки планово-розподільної системи господарювання, її структурні деформації, затратний механізм ціноутворення та не конкурентоспроможність. Провідні вчені України відзначають, що серед позитивних економічних зрушень в українській економіці, важливих з точки зору її ринкових перспектив, слід вважати:

- формування ефективного, конкурентоспроможного недержавного сектора економіки і прошарку приватних підприємств;
- зародження національних ринків товарів, праці та капіталу з переважно ринковим ціноутворенням, здатних задовольняти платоспроможний попит;
- становлення національної фінансово-банківської системи в цілому і регульованого валютного ринку;
- диверсифікацію та лібералізацію зовнішньоекономічних зв'язків, появу нових каналів торговельного та інвестиційного співробітництва.[1]

Однак у цілому серед основних тенденцій соціально-економічного розвитку України превалюють негативні явища і тенденції:

- не відбулася модернізація структури державного управління відповідно до об'єктивних законів розвитку змішаної економіки (зокрема, в процесі приватизації так і не створено інститут ефективних власників; не створено дієздатну систему ринкових інститутів);

- втрачено високотехнологічні виробництва, лідерство в багатьох напрямках фундаментальних досліджень; критичного рівня досяг «відплив мізків»;
- склалися диспропорції між реальним і фінансовим секторами економіки, а також у середині кожного з них;
- швидкими темпами зростають внутрішній та зовнішній державні борги з сумнівними перспективами не тільки їх погашення, але й обслуговування;
- відбулося катастрофічне падіння матеріального добробуту населення;
- небаченого рівня сягнула «тонізація» економіки.

За рейтингами міжнародних економічних організацій Україна за рівнем конкурентоздатності посідає одне з останніх місць. Показники розвитку української економіки у порівнянні із найбільшими торговельними партнерами свідчать про недоречність беззастережного відкриття кордонів [2].

Загрозу всій політиці ринкового розвитку становлять поширення та зростаючі масштаби тіньової економіки, криміналізація економічних, майнових і фінансово-банківських зв'язків, а також грошового обігу. Засоби захисту від криміналізації економіки є недостатніми та неефективними, і в тому числі, через дефіцит державної влади в країні.

Спроби перейти до змішаної економіки та наступні намагання уникнути соціально-економічної кризи або подолати її довели, що короткострокові управлінські рішення та постанови приховують у собі прорахунки стратегічного порядку [3].

Головним завданням поточного періоду є надання керованості економічним реформам та створення соціально-орієнтованої ринкової економіки на базі відродження та прискореного розвитку перспективних секторів власного вітчизняного виробництва, моделювання його за критерієм оцінки приросту економічного ефекту.

Фінансово-економічні ризики на національному рівні можуть виникати в будь-якій країні світу на будь-якому етапі її розвитку, і не обов'язково в період кризи. Ризики піддаються ідентифікації та трансформації, існують вироблені практикою методи та процедури їх подолання. Тож головне – вчасно, компетентно, прагматично, скоординовано управляти фінансово-економічними ризиками, не допускаючи накопичення їх критичної маси.

Запропоновані нами заходи передбачають можливість управління фінансово-економічними ризиками, які сформувалися на сучасному етапі розгортання кризових явищ в Україні. Водночас, вони не в змозі усунути головної причини системної кризи, яка охопила наразі нашу країну. А вона (ця причина) полягає у тому, що в Україні не демонтована кланово-корпоративна система, не здійснені глибокі економічні реформи – структурна, банківської, податкової та платіжної системи, регуляторного середовища, місцевого самоврядування, освіти. [4, 5].

Список використаної літератури:

1. Eastern European economies to contract 5 per cent in 2011. EBRD press release. 7 May 2011. – Режим доступу: <http://www.ebrd.com/new/pressrel/2009/090507k.htm>.

2. Шнирков О.І. Конкурентна політика Європейського союзу: монографія / О.І. Шнирков. – К.: Вид-полігр центр «Київ ун-т», 2009. – 217 с.

3. Дорош Н., Комарова Л., Лисовцева Л. Страхование рисков при разработке стратегий развития муниципальных образований // Экономические стратегии. – 2010. – № 7. – С. 144-147.

4. Ukraine Crisis Media Center. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://uacrisis.org/ru/donbas-ruins/>.

5. Аналітична записка щодо фінансового стану Пенсійного фонду України за січень-липень 2010 року, підготовлена Головною службою інформаційної політики Секретаріату Президента України, 04.08.2010 р. – Режим доступу: <http://www.president.gov.ua/news/14637.html>.